RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

13. september 2010 *

I sag T-135/08,

Schniga GmbH, Bolzano (Italien), ved avocats G. Würtenberger og R. Kunze,

sagsøger,

mod

EF-Sortsmyndigheden (CPVO) ved B. Kiewiet og M. Ekvad, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

de andre parter i sagen for EF-Sortsmyndighedens Appelkammer og intervenienter ved Retten:

Elaris SNC, Angers (Frankrig)

og

Brookfield New Zealand Ltd, Havelock North (New Zealand),

ved avocat M. Eller,

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. november 2007 af EF-Sortsmyndighedens Appelkammer (sagerne A 003/2007 og A 004/2007) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for sorten Gala Schnitzer,

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A.W.H. Meij, og dommerne V. Vadapalas og L. Truchot (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig N. Rosner,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 4. april 2008,

under henvisning til EF-Sortsmyndighedens svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 19. august 2008,

under henvisning til intervenienternes svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 7. august 2008,

og efter retsmødet den 17. marts 2010,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

1 Den 18. januar 1999 indgav Konsortium Südtiroler Baumschuler (herefter »KSB«), i hvis rettigheder sagsøgeren, Schniga GmbH, er indtrådt, en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse til EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (herefter »EF-Sortsmyndigheden«) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1), som ændret.

2 Ansøgningen blev registeret under nr. 1999/0033.

3 Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse omhandlede æblesorten (Malus Mill) Gala Schnitzer.

4 EF-Sortsmyndigheden pålagde Bundessortenamt (den tyske sortsmyndighed) at foretage den tekniske afprøvning som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 2100/94.

5 Ved skrivelse af 26. januar 1999 til KSB's repræsentant anmodede EF-Sortsmyndigheden om, at KSB mellem den 1. og den 15. marts 1999 for både EF-Sortsmyndigheden og Bundessortenamt forelagde det fornødne materiale til den tekniske afprøvning, dvs. ti stødskud ikke i vækst eller i blomst og egnet til podning. EF-Sortsmyndigheden præciserede ligeledes, at det påhvilede KSB at overholde alle gældende plantesundhedsmæssige krav og toldregler for så vidt angik forsendelsen af materialet.

6 Bundessortenamt modtog det nævnte materiale den 9. marts 1999.

7 Ved skrivelse af 25. marts 1999 til KSB's repræsentant bekræftede EF-Sortsmyndigheden modtagelsen af det ønskede materiale og anførte, at det var blevet modtaget hos Bundessortenamt i god stand og inden for fristen, men at det ikke var ledsaget af et plantesundhedscertifikat. EF-Sortsmyndigheden anmodede KSB om at sørge for, at dette uomgængelige dokument blev fremsendt snarest muligt.

8 Den 23. april 1999 sendte KSB et europæisk plantesundhedspas til Bundessortenamt og anførte, at den udstedende myndighed, dvs. plantebeskyttelsesmyndigheden i den selvstyrende provins Bolzano (Italien), havde oplyst, at dette dokument gjorde det ud for et plantesundhedscertifikat.

9 Ved e-mail af 3. maj 1999 oplyste Bundessortenamt KSB om, at materialet var ankommet inden for fristen og var af passende art, samt at det fremsendte europæiske plantesundhedspas var tilstrækkeligt med henblik på den tekniske afprøvning og vurderingen af, om de materielle betingelser for at meddele EF-sortsbeskyttelse var opfyldt. Bundessortenamt anmodede dog om en kopi af et officielt certifikat, hvori det bekræftedes, at det forelagte materiale ikke indeholdt virus.

10 I 2001 oplyste KSB til Bundessortenamt, at det var umuligt for selskabet at fremsende det ønskede plantesundhedscertifikat, eftersom det materiale, der var blevet forelagt i marts 1999 med henblik på den tekniske afprøvning, havde vist sig at være bærer af latente vira.

11 Ved e-mail af 4. maj 2001 oplyste Bundessortenamt til EF-Sortsmyndigheden, at Bundessortenamt havde til hensigt at destruere det inficerede materiale for at undgå, at infektionen spredte sig til andre planter, og Bundessortenamt foreslog EF-Sortsmyndigheden at anmode KSB om at forelægge nyt virusfrit materiale med henblik på at genoptage den tekniske afprøvning.

12 Ved e-mail af 8. maj 2001 sendt til Bundessortenamt gav EF-Sortsmyndigheden sit samtykke til destruktionen af det inficerede materiale og anførte at have besluttet at anmode KSB om at forelægge nyt virusfrit materiale i marts 2002. EF-Sortsmyndigheden anførte ligeledes, at eftersom instruktionerne vedrørende forelæggelsen af materialet ikke havde præciseret, at materialet skulle være virusfrit, men blot at det skulle opfylde kravene i det europæiske plantesundhedspas, kunne KSB ikke holdes ansvarlig for situationen, at det ville være urimeligt at afvise ansøgningen om sorten Gala Schnitzer, og at den foreslåede løsning derfor forekom at være den bedste.

13 Ved e-mail af 13. juni 2001 meddelte EF-Sortsmyndigheden KSB, at for så vidt som EF-Sortsmyndighedens instruktioner vedrørende fremsendelsen af planter og kravene vedrørende deres sundhedsstatus ikke havde været tilstrækkeligt klare, havde den i samråd med Bundessortenamt besluttet at tillade, at KSB i marts 2002 kunne forelægge nyt materiale for Bundessortenamt, uden virus og ledsaget af et plantesundhedscertifikat til bekræftelse af dette, med henblik på at genoptage vurderingen af ansøgningen om sorten Gala Schnitzer.

14 Efter den nye tekniske afprøvning konkluderede Bundessortenamt i sin endelige rapport dateret den 16. december 2005, at sorten Gala Schnitzer er forskellig fra den nærmeste referencesort, dvs. sorten Baigent, på grundlag af et yderligere kendetegn »Frugt: rillebredde«.

15 Den 5. maj 2006 rejste intervenienterne, Elaris SNC og Brookfield New Zealand Ltd, henholdsvis indehaver af en licens tilknyttet sortsbeskyttelsesrettigheden af Baigent og indehaver af denne sortsbeskyttelsesrettighed, indsigelse til EF-Sortsmyndigheden i henhold til artikel 59 i forordning nr. 2100/94 mod meddelelse af beskyttelse af sorten Gala Schnitzer.

16 Indsigelsen var støttet på den ældre sortbeskyttelsesrettighed af æblesorten (Malus Mill) Baigent.

17 Anbringenderne til støtte for indsigelsen var dels artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94, idet den omstændighed, at sagsøgeren ikke havde opfyldt kravene vedrørende forelæggelsen af det materiale, der skulle anvendes til den tekniske afprøvning, som angivet i EF-Sortsmyndighedens skrivelser af henholdsvis 26. januar og 25. marts 1999, burde have ført til, at EF-Sortsmyndigheden afviste ansøgningen om sorten Gala Schnitzer, dels artikel 7 i forordning nr. 2100/94, idet sorten Gala Schnitzer ikke adskiller sig fra sorten Baigent.

18 Den 14. december 2006 godkendte EF-Sortsmyndighedens præsident anvendelsen af det yderligere kendetegn »Frugt: rillebredde« med henblik på at fastlægge det fornødne særpræg for sorten Gala Schnitzer.

19 Ved afgørelserne EU 18759, OBJ 06-021 og OBJ 06-022 truffet den 26. februar 2007 af det udvalg, som havde kompetence til at behandle indsigelser mod meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse (herefter »udvalget«), tildelte udvalget den ansøgte beskyttelse til sorten Gala Schnitzer og afviste indsigelserne.

20 Den 11. april 2007 påklagede intervenienterne disse tre afgørelser til EF-Sortsmyndighedens Appelkammer i henhold til artikel 67-72 i forordning nr. 2100/94.

21 Ved afgørelse af 21. november 2007 (herefter »den anfægtede afgørelse«) annullerede Appelkammeret den afgørelse, som meddelte EF-sortsbeskyttelse til sorten Gala Schnitzer, og de afgørelser, som afviste indsigelserne, samt afviste ansøgningen vedrørende sorten Gala Schnitzer. Appelkammeret fandt navnlig, at artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94 ikke gav EF-Sortsmyndigheden beføjelser til at tillade KSB at forelægge nyt materiale, eftersom sidstnævnte ikke efterkom meddelelsen i henhold til artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, hvorved EF-Sortsmyndigheden anmodede KSB om at fremsende et plantesundhedscertifikat, hvori det bekræftedes, at det forelagte materiale var virusfrit.

Retsforhandlinger og parternes påstande

22 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 EF-Sortsmyndigheden har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Under retsmødet ændrede EF-Sortsmyndigheden sin første påstand, idet den angav, at der nedlagdes påstand om annullation af den anfægtede afgørelse. Retten har ført dette til retsbogen.

25 Intervenienterne har nedlagt følgende påstande:

— EF-Sortsmyndigheden frifindes, og den anfægtede afgørelse stadfæstes følgelig.

— Subsidiært, såfremt den anfægtede afgørelse annulleres, annulleres EF-Sortsmyndighedens afgørelser EU 18759, OBJ 06-021 og OBJ 06-022 af 26. februar 2007, og ansøgning nr. 1999/0033 om meddelelse af beskyttelse af en plantesort afslås, i givet fald efter at have vedtaget følgende sagkyndige foranstaltninger:

Det overdrages til Bundessortenamt og Institut national de la recherche agronomique (det nationale institut for landbrugsforskning, INRA, Frankrig) at foretage en samtidig supplerende undersøgelse af den ansøgte sort og referencesorten Baigent ud fra planter på samme alder igennem to frugtsætningssæsoner, disse undersøgelser skal fortrinsvis omhandle kendetegnet »Frugt: striber«.

— Mere subsidiært:

— Det overdrages til Bundessortenamt at foretage en supplerende undersøgelse af den ansøgte sort og referencesorten Baigent ud fra planter på samme alder igennem tre, eller mindst to, frugtsætningssæsoner, disse undersøgelser skal fortrinsvis omhandle kendetegnet »Frugt: striber«.

— Der træffes sådanne andre sagkyndige foranstaltninger, som Retten finder nødvendige med henblik på at fremkomme med et videnskabeligt tilfredsstillende svar på spørgsmålet om de to sorters fornødne særpræg og for at afhjælpe de påståede tilsidesættelser af de ufravigelige procedureregler, som gælder for gennemførelsen af vurderingen af selvstændighed, ensartethed og stabilitet.

— Der træffes bestemmelse om omkostningerne efter gældende regler.

26 Da dommer Tchipev var forhindret i at deltage i sagen efter afslutningen af den mundtlige forhandling, blev dommer Vadapalas udpeget i henhold til artikel 32, stk. 3, i Rettens procesreglement, således at afdelingen er beslutningsdygtig.

27 Ved kendelse af 5. juli 2010 genåbnede Retten (Sjette Afdeling) i sin nye sammensætning den mundtlige forhandling, og parterne blev meddelt, at de ville få lejlighed til at fremsætte indlæg under et nyt retsmøde den 7. september 2010.

28 Ved telefax af henholdsvis den 13., 14. og 15. juli 2010 meddelte intervenienterne, sagsøgeren og EF-Sortsmyndigheden Retten, at de gav afkald på et nyt retsmøde.

29 Formanden for Sjette Afdeling besluttede følgelig at afslutte den mundtlige forhandling.

Retlige bemærkninger

30 Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren anført tre anbringender vedrørende henholdsvis, at indsigelserne rejst af intervenienterne for EF-Sortsmyndigheden ikke kan antages til realitetsbehandling, tilsidesættelse af artikel 61, stk. 1, litra b), og artikel 62 i forordning nr. 2100/94 og tilsidesættelse af artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

Formaliteten

Formaliteten vedrørende det første anbringende

— Parternes argumenter

31 Intervenienterne har gjort gældende, at sagsøgerens første anbringende, hvorefter intervenienternes indsigelser rejst for EF-Sortsmyndigheden ikke burde have været antaget til realitetsbehandling af udvalget og Appelkammeret, ikke kan antages til realitetsbehandling, eftersom det gøres gældende for første gang for Retten.

32 Sagsøgeren har bestridt intervenienternes argumenter. Sagsøgeren har nemlig gjort gældende, at spørgsmålet om søgsmålets realitetsbehandling burde have været prøvet ex officio af Appelkammeret.

33 EF-Sortsmyndigheden har gjort gældende, at Appelkammeret har kompetence til at vurdere, hvorvidt EF-Sortsmyndigheden har beføjelser til at tillade en ny materialeforelæggelse.

— Rettens bemærkninger

34 Det bemærkes, at formålet med den sag, der er indbragt for Retten, er at få efterprøvet lovligheden af afgørelser fra EF-Sortsmyndighedens Appelkammer i henhold til artikel 73 i forordning nr. 2100/94, som ændret. Dette skal Retten dog gøre under hensyntagen til de retlige spørgsmål, som var indbragt for Appelkammeret. Det er således ikke Rettens opgave at undersøge nye anbringender, der først fremlægges for Retten. Det ville være i strid med procesreglementets artikel 135, stk. 4, hvorefter der ikke i parternes processkrifter må foretages nogen ændring af sagsgenstanden, som den har foreligget for Appelkammeret, at undersøge disse nye anbringender (jf. analogt Rettens dom af 14.5.2009, sag T-165/06, Fiorucci mod KHIM — Edwin (ELIO FIORUCCI), Sml. II, s. 1375, præmis 21 og 22 og den deri nævnte retspraksis).

35 Heraf følger, at det anbringende, som sagsøgeren har gjort gældende for første gang for Retten, hvorefter intervenienternes indsigelser rejst for EF-Sortsmyndigheden ikke burde have været antaget til realitetsbehandling, skal afvises.

Formaliteten vedrørende det tredje anbringende

— Parternes argumenter

36 Intervenienterne har gjort gældende, at sagsøgerens tredje anbringende om Appelkammerets tilsidesættelse af artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, ikke kan antages til realitetsbehandling.

37 Ifølge intervenienterne følger det af den skønsbeføjelse, der er tillagt EF-Sortsmyndigheden med hensyn til i særlige tilfælde at udstede meddelelser som omhandlet i artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, som sagsøgeren har påberåbt sig, at sådanne meddelelser kan udfærdiges uden henvisning til et juridisk grundlag. Artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 bestemmer dog, at indbringelse af klager kan ske under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formmangler eller overtrædelse af traktaten, af denne forordning eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse eller under påberåbelse af magtfordrejning. Da Appelkammeret fortolkede indholdet af EF-Sortsmyndighedens skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999, undersøgte det derfor sagens faktiske omstændigheder og foretog således ikke en juridisk bedømmelse. Heraf følger, at Appelkammeret ikke begik en retlig fejl, som kan anses for at være en tilsidesættelse af de gældende retsregler og dermed være genstand for et søgsmål for Retten i henhold til artikel 73 i forordning nr. 2100/94.

— Rettens bemærkninger

38 Det bemærkes, at Appelkammeret indledningsvis anførte, at EF-Sortsmyndighedens skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999 indeholdt meddelelser som omhandlet i artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, dernæst anførte Appelkammeret, at KSB ikke havde efterkommet disse, og sluttelig drog Appelkammeret heraf den konklusion, at EF-Sortsmyndigheden i medfør af artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94 var forpligtet til snarest muligt at give afslag på ansøgningen om sorten Gala Schnitzer.

39 Appelkammeret foretog herved en retlig kvalifikation af de nævnte skrivelser og drog konsekvensen af denne kvalifikation, idet det anvendte de relevante bestemmelser i forordning nr. 2100/94. Intervenienterne kan således ikke gøre gældende, at Appelkammeret ikke foretog en juridisk bedømmelse, som kan anfægtes af sagsøgeren under et søgsmål som omhandlet i artikel 73 i forordning nr. 2100/94.

40 Det følger heraf, at det tredje anbringende kan antages til realitetsbehandling.

Om realiteten

41 Det tredje anbringende skal undersøges først.

Det tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94

— Parternes argumenter

42 Ifølge sagsøgeren kan EF-Sortsmyndigheden frit fastsætte, hvilke tekniske og administrative krav det forelagte materiale skal opfylde med henblik på foretagelsen af den tekniske afprøvning. Denne absolutte skønsbeføjelse, som EF-Sortsmyndigheden har til ved generelle regler og i særlige tilfælde ved meddelelse at fastlægge kvaliteten af materialet til den tekniske afprøvning og af referenceprøver, er tillagt den ved artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

43 Sagsøgeren er af den opfattelse, at EF-Sortsmyndighedens instruktioner skal være klare, således at enhver vilkårligt præget situation undgås. Sagsøgeren har anført, at EU-institutionerne er underlagt et krav om klare definitioner, hvorefter administrative akter og betingelser, hvor den manglende opfyldelse heraf kan medføre tab af

rettigheder, skal være tilstrækkeligt klare og præcise, således at unionsborgeren er i stand til utvetydigt at identificere sine rettigheder og forpligtelser og ligeledes kan sørge for ikke at handle på en måde, som går imod vedkommendes interesser. Dette princip forpligter EF-Sortsmyndigheden til tydeligt at oplyse ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse om, hvilke supplerende betingelser EF-Sortsmyndigheden ønsker, at ansøgeren opfylder ud over de i artikel 7-9 i forordning nr. 2100/94 fastsatte.

44 Det følger heraf, at såfremt EF-Sortsmyndigheden i den foreliggende sag havde ønsket, at KSB fremlagde supplerende dokumenter vedrørende det forelagte materiales sundhedstilstand, burde den have defineret disse betingelser helt klart og utvetydigt fra begyndelsen.

45 Sagsøgeren har gjort gældende, at i mangel af generelle regler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, på datoen for ansøgningen om sorten Gala Schnitzer, skal EF-Sortsmyndighedens e-mail af 26. januar 1999 anses for en meddelelse i henhold til denne bestemmelse. Oplysningerne i den nævnte e-mail vedrørende de gældende plantesundhedsmæssige krav, som forelæggelsesmaterialet skulle opfylde, var imidlertid utilstrækkelige, hvorfor sagsøgeren ikke havde andet valg end selv at fortolke de nævnte krav, dvs. de krav, som følger af Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter (EFT L 26, s. 20), som ændret. I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at det ikke tilkom sagsøgeren at antage, at EF-Sortsmyndighedens krav til det plantesundhedsmæssige niveau var højere end det, der følger af det nævnte direktivs bestemmelser.

46 Sagsøgeren har dernæst bemærket, at Bundessortenamt ved e-mail af 3. maj 1999 oplyste KSB om, at det fremsendte europæiske plantesundhedspas var tilstrækkeligt med henblik på den tekniske afprøvning, ligesom Bundessortenamt anmodede KSB om at fremlægge et certifikat, hvori det bekræftedes, at det forelagte materiale ikke indeholdt virus.

47 Hverken Bundessortenamt eller EF-Sortsmyndigheden oplyste imidlertid KSB om konsekvenserne ved ikke at fremsende det ønskede certifikat. Ved at fortsætte med den tekniske afprøvning på trods af, at det nævnte certifikat manglede, tilkendegav EF-Sortsmyndigheden endvidere ifølge sagsøgeren, at det i sidste ende var tilstrækkeligt med henblik på meddelelsen af den ansøgte beskyttelse, at der var blevet fremsendt et europæisk plantesundhedspas, således at der hos sagsøgeren opstod en berettiget forventning om, at det europæiske plantesundhedspas var tilstrækkeligt i denne forbindelse.

48 Selv om EF-Sortsmyndigheden imidlertid ikke reelt anså fremsendelsen af et sådant dokument for tilstrækkeligt, kunne den ifølge sagsøgeren ikke afslå ansøgningen om sorten Gala Schnitzer under hensyntagen til den berettigede forventning, som EF-Sortsmyndigheden havde skabt hos sagsøgeren, og som er bindende for EU's forvaltning ligesom ethvert generelt retligt princip. Ifølge sagsøgeren havde EF-Sortsmyndigheden derimod intet andet valg end at give tilladelse til at forelægge nyt materiale.

49 Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at den skønsbeføjelse, som EF-Sortsmyndigheden råder over, kan udøves på et hvilket som helst tidspunkt under proceduren i henhold til ordlyden af artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94 (»medmindre Sortsmyndigheden har accepteret, at forelæggelse ikke skal finde sted«).

50 Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at i betragtning af den særlige karakter, som levende materiale såsom plantemateriale har, bør EF-Sortsmyndigheden og dennes præsident råde over en vid skønsbeføjelse, når det drejer sig om at beslutte, om der må forelægges nyt materiale som følge af omstændigheder, der ikke kan tilskrives ansøgeren, eller som er af ekstraordinær art.

51 Sådanne omstændigheder er til stede i den foreliggende sag, eftersom en termoterapibehandling som den, der blev foretaget i 1996, og som i 99 % af tilfældene medfører, at materialet bliver virusfrit, ikke havde den forventede virkning, og at det ville kræve over et år, inden det ville kunne opdages, at virus havde overlevet denne behandling.

52 Heraf har sagsøgeren udledt, at Appelkammeret burde have taget i betragtning, at KSB i 1999 for Bundessortenamt forelagde materiale, som KSB med rette kunne antage var virusfrit, således at Appelkammeret ved at fastslå, at EF-Sortsmyndighedens præsident ikke havde kompetence til at tillade en ny materialeforelæggelse, tilsidesatte den skønsbeføjelse, som EF-Sortsmyndigheden er tildelt ved artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, der navnlig bemyndiger præsidenten til at bestemme beskaffenheden af materialet og de referenceprøver, der skal forelægges.

53 EF-Sortsmyndigheden har under retsmødet gjort gældende, at artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94, i henhold til hvilken EF-Sortsmyndigheden afslår en ansøgning om sortsbeskyttelse, så snart den konstaterer, at ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet regler eller påkrav, ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor et sådant påkrav ikke var klart.

54 EF-Sortsmyndigheden har gjort gældende, at den ikke er enig i Appelkammerets analyse, hvorefter EF-Sortsmyndighedens instruktioner vedrørende det materiale, som skulle anvendes til den tekniske afprøvning, var tilstrækkeligt klare til, at deres manglende efterlevelse skulle indebære et afslag på ansøgningen om sorten Gala Schnitzer.

55 EF-Sortsmyndigheden har forklaret, at de instruktioner, som den gav til KSB vedrørende forelæggelsesmaterialets sundhedstilstand, ikke var tilstrækkeligt klare, og at den navnlig ikke på korrekt vis havde meddelt KSB, at det fremsendte europæiske plantesundhedspas var utilstrækkeligt, samt at de nævnte instruktioner udtrykkeligt

burde have nævnt, at forelæggelsesmaterialet skulle være virusfrit, eftersom det ikke tilkommer ophavsmænd til ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse at fortolke EF-Sortsmyndighedens instruktioner.

56 EF-Sortsmyndigheden har således bekræftet at have tilladt forelæggelse af nyt materiale i den foreliggende sag som følge af den usikkerhed, som dens instruktioner har medvirket til at skabe.

57 Intervenienterne har bestridt sagsøgerens argumenter. De er af den opfattelse, at de gældende betingelser for at afslå en ansøgning var opfyldt, idet KSB, som var ansvarlig for alle plantesundhedsmæssige formaliteter vedrørende det forelagte plantemateriale, ikke fremsendte det plantesundhedscertifikat, som EF-Sortsmyndigheden i henhold til artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94 havde anmodet om.

58 KSB efterkom herved ikke meddelelsen i medfør af artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94. EF-Sortsmyndigheden kunne således ikke ifølge intervenienterne tillade en ny materialeforelæggelse uden at tilsidesætte artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94.

59 Intervenienterne har tilføjet, at konsekvenserne i artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94 i så fald kun kan tilsidesættes ved restitutio in integrum i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 80 i forordning nr. 2100/94. KSB havde dog ikke indgivet en sådan ansøgning inden for de ved denne bestemmelse fastsatte frister.

— Rettens bemærkninger

60 I henhold til artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94 fastlægger EF-Sortsmyndigheden ved generelle regler eller i særlige tilfælde ved meddelelse, hvornår og hvor materialet til den tekniske afprøvning samt referenceprøver skal forelægges, samt i hvilken mængde og beskaffenhed.

61 Det fremgår af den anfægtede afgørelse, at Appelkammeret fastslog, at den skønsbeføjelse, som er tillagt EF-Sortsmyndigheden ved denne bestemmelse, ikke giver mulighed for at tillade KSB at forelægge nyt materiale, for så vidt som de gældende betingelser for at afslå den af KSB indgivne ansøgning var opfyldt. Appelkammeret fandt, at KSB som følge af virusinfektionen i det forelagte materiale, hvilket KSB havde informeret EF-Sortsmyndigheden om, aldrig ville have kunnet fremsende det ønskede plantesundhedscertifikat. Appelkammeret bemærkede dernæst, at KSB ikke fremsendte det ønskede plantesundhedscertifikat, og udledte heraf, at ved ikke at fremsende dette dokument havde KSB ikke efterkommet meddelelserne i EF-Sortsmyndighedens skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999. I medfør af denne forordnings artikel 61, stk. 1, litra b), var EF-Sortsmyndigheden således forpligtet til snarest muligt at give afslag på ansøgningen om sorten Gala Schnitzer.

62 Denne argumentation må forkastes, idet den tilsidesætter rækkevidden af den skønsbeføjelse, som EF-Sortsmyndigheden er tildelt ved artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

63 Denne skønsbeføjelse indeholder nemlig en ret for EF-Sortsmyndigheden til, såfremt den finder det nødvendigt, at præcisere de betingelser, som en vurdering af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse er underlagt, når den frist, som ophavsmanden til ansøgningen om beskyttelse har fået til at efterkomme en meddelelse rettet til denne, ikke er udløbet.

64 I denne forbindelse er det i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik og nødvendigheden af at sikre, at sagerne forløber tilfredsstillende og effektivt, at EF-Sortsmyndigheden, når den vurderer, at en fastslået unøjagtighed kan afhjælpes, har mulighed for at fortsætte undersøgelsen af den hos EF-Sortsmyndigheden indgivne ansøgning og ikke i dette tilfælde er forpligtet til at afslå denne. Denne skønsbeføjelse gør det således muligt at undgå enhver unødig forlængelse af perioden mellem ansøgningsdatoen om EF-sortsbeskyttelse og beslutningen vedrørende denne ansøgning, som ville kunne medføre, at ansøgeren måtte indgive en ny ansøgning.

65 En sådan skønsbeføjelse gør det desuden muligt for EF-Sortsmyndigheden at sikre, dels at dens meddelelser er klare, og at ansøgeren er den eneste, der kan bebrejdes sine handlingers eventuelle manglende efterlevelse af de nævnte meddelelser, dels at ansøgerne ikke er i tvivl om deres rettigheder og pligter, således at de kan handle derefter, hvilket udgør et krav, der er uløseligt forbundet med retssikkerhedsprincippet (jf. i denne retning Domstolens dom af 9.7.1981, sag 169/80, Gondrand og Garancini, Sml. s. 1931, præmis 17).

66 Det er i den foreliggende sag ubestridt, at EF-Sortsmyndigheden har korresponderet med KSB eller dennes repræsentant ved skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999 og ved e-mail af 13. juni 2001.

67 I sin skrivelse af 26. januar 1999 anmodede EF-Sortsmyndigheden om, at KSB mellem den 1. og den 15. marts 1999 for både EF-Sortsmyndigheden og Bundessortenamt forelagde det fornødne materiale til den tekniske afprøvning, dvs. ti stødskud ikke i vækst eller i blomst og egnet til podning. EF-Sortsmyndigheden præciserede i denne skrivelse, at »afsender[en] er ansvarlig for den nødvendige transport og for plantematerialets aflevering, hvilket omfatter overholdelsen af alle gældende plantesundhedsmæssige krav og toldregler«, og at »plantematerialet ikke må have undergået kemisk behandling«.

68 I sin skrivelse af 25. marts 1999 bekræftede EF-Sortsmyndigheden modtagelsen af det ønskede materiale og anførte, at det nævnte materiale var blevet modtaget hos Bundessortenamt i god stand og inden for fristen, men at »forsendelsen ikke var ledsaget af det nødvendige plantesundhedscertifikat«. EF-Sortsmyndigheden anmodede i samme skrivelse KSB om at fremsende »dette uomgængelige dokument snarest muligt […] med henblik på at efterkomme instruktionerne, som [KSB er] blevet oplyst om den 26. januar 1999«.

69 Det bemærkes, at skrivelsen af 26. januar 1999 anfører, hvor og hvornår materialet skal forelægges samt i hvilken mængde. Oplysningerne, hvorefter det materiale, der skal forelægges, dels ikke må have undergået nogen kemisk behandling, dels skal være ledsaget af et plantesundhedscertifikat således som anført i skrivelsen af 25. marts 1999, vedrører endvidere det nævnte materiales beskaffenhed. Disse to skrivelser indeholder således meddelelser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

70 I sin e-mail af 13. juni 2001 meddelte EF-Sortsmyndigheden KSB, efter at have oplyst selskabet om sin beslutning om at destruere det af selskabet forelagte materiale som følge af dettes infektion, at »eftersom instruktionerne givet af [EF-Sortsmyndigheden] vedrørende fremsendelsen af planter og kravene til deres sundhedsstatus ikke havde været tilstrækkeligt klare, [havde EF-Sortsmyndigheden] besluttet at tillade [KSB's] anmodning om inden marts 2002 at forelægge nyt virusfrit materiale fra de tre sorter, som var blevet tilsendt Bundessortenamt de Wurzen«, og EF-Sortsmyndigheden anmodede KSB om at»sørge for, at forsendelsen denne gang ledsages af et plantesundhedscertifikat udstedt af et officielt organ, som bekræfter deres gode sundhedsmæssige tilstand«.

71 Det følger af disse omstændigheder, således som de er fremlagt i stævningen, som ikke er bestridt på dette punkt, at denne e-mail er sendt som følge af KSB's oplysning til Bundessortenamt om, at materialet forelagt i marts 1999 med henblik på den tekniske afprøvning var bærer af latente vira, således at KSB ikke til Bundessortenamt kunne fremsende et plantesundhedscertifikat, som bekræftede, at det nævnte materiale var virusfrit.

72 For det første bemærkes, at denne e-mail anfører, hvor og hvornår materialet skal forelægges. Idet der endvidere heri anmodes om, at der fremlægges et plantesundhedscertifikat, indeholder den en oplysning vedrørende beskaffenheden af det materiale, som skal forelægges. Den indeholder således en meddelelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

73 For det andet bemærkes, at EF-Sortsmyndigheden i samme e-mail har nævnt »instruktionerne sendt af Sortsmyndigheden vedrørende fremsendelsen af planter og kravene til deres sundhedsstatus« og således har henvist til meddelelserne indeholdt i skrivelserne af 26. januar og 25. marts 1999.

74 For det tredje fremgår det af e-mailen af 13. juni 2001, at EF-Sortsmyndigheden har tilladt KSB at forelægge nyt materiale ud fra den begrundelse, at det ikke på en sådan klar vis, at enhver tvivl for KSB kunne udelukkes, fremgik af instruktionerne indeholdt i skrivelserne af 26. januar og 25. marts 1999, at forelæggelsesmaterialet skulle være virusfrit. EF-Sortsmyndigheden har nemlig vurderet, at de nævnte instruktioner udtrykkeligt burde have nævnt, at forelæggelsesmaterialet skulle være virusfrit, eftersom det ikke tilkommer ophavsmænd til ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse at fortolke EF-Sortsmyndighedens instruktioner.

75 Det fremgår således, at e-mailen af 13. juni 2001 havde til formål at afhjælpe uklarheden i meddelelserne i skrivelserne af 26. januar og 25. marts 1999 angående den omstændighed, at forelæggelsesmaterialet til den tekniske afprøvning skulle være virusfrit.

76 Det fremgår dog af skrivelsen af 25. marts 1999, at EF-Sortsmyndigheden ikke havde fastsat en frist for, hvornår KSB skulle fremsende det ønskede plantesundhedscertifikat.

77 Det må derfor fastslås, at EF-Sortsmyndigheden i sin e-mail af 13. juni 2001 gyldigt kunne afhjælpe uklarheden i meddelelserne i skrivelserne af 26. januar og 25. marts 1999 angående den omstændighed, at forelæggelsesmaterialet til den tekniske afprøvning skulle være virusfrit.

78 Det tilkommer følgelig Appelkammeret at vurdere, om KSB har efterkommet meddelelsen i EF-Sortsmyndighedens e-mail af 13. juni 2001, som havde til formål at afhjælpe uklarheden i meddelelserne i EF-Sortsmyndighedens skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999.

79 På denne baggrund må det konkluderes, at Appelkammeret har begået en retlig fejl ved at fastslå, at eftersom KSB ikke havde fremsendt det af EF-Sortsmyndigheden i skrivelser af 26. januar og 25. marts 1999 ønskede plantesundhedscertifikat, havde KSB ikke efterkommet de meddelelser, som disse skrivelser indeholdt. Idet Appelkammeret har fastslået, at EF-Sortsmyndigheden tilsidesatte artikel 61, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2100/94 ved at tillade KSB at forelægge nyt materiale, når EF-Sortsmyndigheden i henhold til denne bestemmelse straks burde have givet afslag på den af KSB indgivne ansøgning, eftersom KSB ikke havde efterkommet en meddelelse, har Appelkammeret dermed fejlfortolket rækkevidden af den skønsbeføjelse, som er tillagt EF-Sortsmyndigheden ved artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94.

80 Denne konklusion anfægtes ikke af intervenienternes påstande om, at KSB og sagsøgeren var i ond tro, hvilke må forkastes, da sådanne påstande er uden betydning for sagens afgørelse, idet KSB's og sagsøgerens adfærd er uvedkommende for spørgsmålet om, hvorvidt den skønsbeføjelse, som er tillagt EF-Sortsmyndigheden ved artikel 55, stk. 4, i forordning nr. 2100/94, tillader EF-Sortsmyndigheden ved sin e-mail af 13. juni 2001 at afhjælpe uklarheden i meddelelserne i skrivelserne af 26. januar og 25. marts 1999 angående den omstændighed, at forelæggelsesmaterialet til den tekniske afprøvning skulle være virusfrit.

81 Følgelig må der gives sagsøgeren medhold i dennes påstand, og den anfægtede beslutning skal dermed annulleres, uden at det er fornødent at tage stilling til, hvorvidt det andet anbringende velbegrundet.

Om den subsidiære påstand vedrørende annullation af EF-Sortsmyndighedens afgørelser EU 18759, OBJ 06-021 og OBJ 06-022 af 26. februar 2007, om afslag på ansøgning nr. 1999/0033 og om udførelsen af supplerende undersøgelser og sagkyndige foranstaltninger

82 Hvad angår intervenienternes påstand om, at Retten, såfremt den annullerer den anfægtede afgørelse, annullerer EF-Sortsmyndighedens afgørelser EU 18759, OBJ 06-021 og OBJ 06-022 af 26. februar 2007, giver afslag på ansøgning nr. 1999/0033 og i givet fald bestemmer, at der skal udføres supplerende undersøgelser og sagkyndige foranstaltninger, bemærkes, at intervenienterne i det væsentlige har nedlagt påstand om, at Retten skal træffe den afgørelse, som intervenienterne mener, at EF-Sortsmyndigheden burde have truffet, nemlig en afgørelse om annullation af de afgørelser, som afviste de indsigelser, som intervenienterne havde rejst for EF-Sortsmyndigheden, og et afslag på ansøgningen om sorten Gala Schnitzer. Det må således fastslås, at ved denne anden del af intervenienternes anden påstand har de nedlagt påstand om en omgørelse af den anfægtede afgørelse.

83 Det bemærkes, at intervenienterne til støtte for denne påstand har gjort anbringender gældende for Appelkammeret vedrørende udvalgets tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, artikel 56, stk. 2, og artikel 57, stk. 3, i forordning nr. 2100/94, samt af artikel 22 og 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 121, s. 37), sammenholdt med punkt III 3, III 5 og III 6 i EF-Sortsmyndighedens protokol TP/14/1 om vurdering af selvstændighed, ensartethed og stabilitet (Æbler), for så vidt som sorten Gala Schnitzer ikke har et fornødent særpræg i forhold til sorten Baigent,

og vedrørende EF-Sortsmyndighedens tilsidesættelse af en række procedureregler under og efter den tekniske afprøvning.

84 Med hensyn hertil fremgår det af den anfægtede afgørelse, at Appelkammeret ikke har undersøgt de nævnte anbringender.

85 Da intervenienterne således i den foreliggende sag har påberåbt sig en argumentation, som Appelkammeret ikke har undersøgt, er der ikke grund til at imødekomme deres påstand om at omgøre den anfægtede afgørelse, eftersom dette i det væsentlige ville indebære, at Retten skulle påtage sig opgaver af administrativ og udredende karakter, som retteligt tilkommer EF-Sortsmyndigheden og derfor ville være i strid med den institutionelle ligevægt, som ligger til grund for princippet om kompetencefordelingen mellem EF-Sortsmyndigheden og Retten (jf. analogt ELIO FIORUCCI-dommen, præmis 67 og den deri nævnte retspraksis).

86 Følgelig kan intervenienternes påstand om omgørelse af den anfægtede afgørelse ikke tages til følge.

Sagens omkostninger

87 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

88 EF-Sortsmyndigheden har tabt sagen, for så vidt som den anfægtede afgørelse annulleres, og bør derfor pålægges at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom, uanset at EF-Sortsmyndigheden ændrede sine påstande under retsmødet.

89 Da intervenienterne har tabt sagen, bør de pålægges at bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

1) Afgørelsen truffet den 21. november 2007 af EF-Sortsmyndighedens (CPVO) Appelkammer (sagerne A 003/2007 og A 004/2007) annulleres.

2) EF-Sortsmyndigheden bærer sine egne omkostninger og betaler de af Schniga GmbH afholdte omkostninger.

3) Elaris SNC og Brookfield New Zealand Ltd bærer deres egne omkostninger.

Meij Vadapalas Truchot

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. september 2010.

Underskrifter